

RAZSTAVA

IVANČNA GORICA OD LETA 1925 DO 1940 V FOTOGRAFSKI ZAPUŠČINI RAFAELA SIMČIČA

Obdelal in uredil njegov nečak Andrej Perko.

KNJIŽNICA IVANČNA GORICA
februar – marec 2022

RAFAEL SIMČIČ

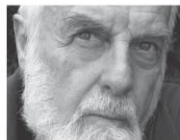
se je rodil 16. julija 1902 očetu Petru Simčiču iz Kojškega v Goriških brdih in Rozaliji Simčič roj. Makuc iz Biljane. V družini se je poleg prvorojenca Rafaela rodilo še pet otrok. Otroštvo je preživel v hudi revščini v Žužemberku, kasneje pa se je v Ljubljani izučil za strojnega ključavničarja. Z velikim tehničnim talentom, delavnostjo in podjetnostjo je napredoval in leta 1929 sta skupaj z Jankom Medvedom dobila koncesijo za avtobusne prevoze med Žužemberkom in Ivančno Gorico. Nekaj let kasneje se je osamosvojil in postal podjetnik-avtoprevoznik z več kamioni ter nekaj avtobusi. Sedež podjetja je bil v Ivančni Gorici, kjer je tudi živel s svojo ženo Milo Kosi.

Rafael (Rafo) Simčič se je veliko družil s svojim sosedom, fotografom Jankom Erjavcem, z učiteljem in tehničnim navdušencem Ladom Ambrožičem, dirkačem in letalcem Ludvikom Staričem ter drugimi. Tudi sam se je kot tekmovalec pogosto udeleževal cestnih motociklističnih dirk. Po vojni je služboval kot vodja voznega parka v državnem podjetju Navod in nekaterih drugih podjetjih, povezanih z avtomobilizmom. V Ljubljani je pomagal organizirati atraktivne, skoraj akrobatske nastope motoristov in po vsej Sloveniji sodeloval pri izvedbi cestnih hitrostnih dirk. Pogosto se je kot dirzen voznik tudi sam podal na dirkališče, a pri zadnjem nastopu se je ob hudem padcu tako poškodoval, da je vse preostalo življenje šepal. Pred upokojitvijo je delal za zavarovalnico kot sodni cenilec avtomobilskih škod. Umrl je leta 1987 in je pokopan na ljubljanskih Žalah.

O RAZSTAVI

Rafael Simčič (1902-1987) je bil po poklicu strojni ključavničar, sicer pa tudi podjetnik, avtoprevoznik, velik tehnični navdušenec, med drugim tudi strasten fotomater. Po njegovi smrti je moj bratranec Janez Simčič v kleti slučajno našel zaprašeno škatlo negativov. Nekatero steklene plošče in filme je z občasno opazoval z izrazitim občutkom za lepoto. Njegove fotografije so zanimive predvsem zaradi spontanega pristopa do ljudi, so neposredne, odlikuje jih običajno lepa kompozicija ter dobro odražajo duh tedanjega časa. Prikazujejo tipe ljudi, način življenja, socialne razmere in odnose, tehnično ter oblačilno kulturo. Za to razstavo sem izbral predvsem tiste fotografije, ki so povezane z Ivančno Gorico in okolico ter predstavljajo zanimiv pogled na življenje v dvajsetih in tridesetih letih prejšnjega stoletja.

Andrej Perko, avtor razstave

ANDREJ PERKO

se je rodil leta 1946 očetu Jožetu Perku in mami Zalki Perko, roj. Simčič v Ljubljani. Zgodnje otroštvo je preživel na Muļjavi, kjer je bil njegov oče učitelj, kulturni organizator in graditelj. Od leta 1953 do 1958 je živel v Stični, pri družini Dolfeta in Julke Simčič. Tam je obiskoval osnovno šolo do 6. razreda, potem pa v Novem mestu, kamor so se preselili.

Po maturi na novomeški gimnaziji se je vpisal na Fakulteto za strojništvo, kjer je leta 1971 tudi diplomiral. Kasneje je ob delu študiral tudi na Pedagoški akademiji – likovna smer. Kot fotograf deluje že od študentskih let, bil je član slovitte Fotogrupe ŠOLT in občasno je objavjal tudi v časnikih. Po letu 1995 se intenzivno ukvarja z avtorsko, predvsem (vendar ne izključno) črno-belo analogni fotografiji in tudi s starimi fotografskimi tehnikami. Sodeloval je na veliko samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini, njegova dela so prisotna v več zbirkah, izdal pa je tudi več fotografskih knjig.

Je član DLUSP-a (Društva likovnih umetnikov Severne Primorske) in ZDSLU-ja (Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov). Živi in dela v Vipavskem Križu pri Ajdovščini.